

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2142/2026-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelija Parać, predsjednice vijeća, Danijele Uzelac Ljubić, sutkinje izvijestiteljice i Ružice Omazić, članice vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom PLAYBOX d.o.o., OIB 15991704958, Zagreb, Vrapčanska Draga 37, kojeg zastupa punomoćnik Mario Bonić, odvjetnik u Zagrebu, odlučujući o dužnikovoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1772/2025-46 od 21. travnja 2026., u sjednici vijeća održanoj 27. svibnja 2026.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana dužnikova žalba i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1772/2025-46 od 21. travnja 2026.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem Trgovački sud u Zagrebu je uskratio potvrdu plana restrukturiranja dužnika PLAYBOX d.o.o. (točka I. izreke) te je obustavio predstečajni postupak nad dužnikom (točka II. izreke).

2. Protiv navedenog rješenja žalbu je podnio dužnik zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predložio je prihvatiti žalbu i potvrditi plan restrukturiranja, podredno ukinuti rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

3. Žalba nije osnovana.

4. Nakon što je ispitao pobijano rješenje u skladu s člankom 365. stavkom 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP) u vezi s člankom 10. Stečajnoga zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ) u granicama razloga određenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, sud je utvrdio da u postupku koji je prethodio donošenju rješenju i

u samom rješenju nisu ostvarene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Osim toga, nije počinjena niti bitna povreda odredba iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a koju je žalitelj istaknuo u žalbi jer je prvostupanjski sud utvrdio sve odlučne činjenice i u obrazloženju rješenja je iznio razloge o svim odlučnim činjenicama te je na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja pravilno primijenjeno materijalno pravo.

5. Iz obrazloženja rješenja i spisa proizlazi da:

- je dužnikov izmijenjeni plan restrukturiranja javno objavljen na mrežnoj stranici eOglasna ploča suda 23. ožujka 2026.
- su vjerovnici u izmijenjenom planu restrukturiranja razvrstani u tri skupine, i to vjerovnike Skupine A, Skupine B i Skupine C
- se o izmijenjenom planu restrukturiranja raspravljalo i glasovalo na ročištu održanom 13. travnja 2026.
- je u skupini A u kojoj su se nalazila 32 vjerovnika, ZA prihvaćanje izmijenjenog plana restrukturiranja glasovalo 28 vjerovnika s ukupnim zbrojem tražbina u iznosu od 529.350,05 EUR (što je 52,69% tražbina te skupine), a PROTIV su glasovala 4 vjerovnika s ukupnim zbrojem tražbina u iznosu od 475.215,17 EUR (što je 47,31% tražbina te skupine)
- je u skupini B jedini vjerovnik te skupine čija tražbina iznosi 939.647,18 EUR (što je 100% tražbina te skupine), glasovao PROTIV plana restrukturiranja
- je u skupini C jedini vjerovnik te skupine čija tražbina iznosi 10.427,76 EUR (što je 100% tražbina) te skupine, glasovao ZA plan restrukturiranja
- ukupan zbroj tražbina svih vjerovnika koji su glasovali za izmijenjeni plan restrukturiranja iznosi 539.777,81 EUR, dok ukupan zbroj tražbina svih vjerovnika koji su glasovali protiv izmijenjenog plana restrukturiranja iznosi 1.414.862,35 EUR.

6. Neosnovano žalitelj smatra da sud nije obrazložio kriterije razvrstavanja vjerovnika u skupine budući da iz točke 6. obrazloženja rješenja jasno proizlazi da je sud razvrstao vjerovnike u tri skupine u skladu s dužnikovom izmijenjenim planom restrukturiranja koji je javno objavljen na mrežnoj stranici eOglasna ploča suda 23. ožujka 2026.

7. U odnosu na navod da je sud bio dužan razmotriti opravdanost razvrstavanja vjerovnika u tri skupine u situaciji kada jedna skupina, i to skupina B, sadrži samo jednog vjerovnika, ističe se da niti u slučaju da su svi vjerovnici bili svrstani u jednu skupinu, ne bi bila postignuta većina propisana člankom 59. stavkom 2. SZ-a jer bi se tada u toj jednoj skupini nalazila 34 vjerovnika te bi bila postignuta većina u odnosu na broj vjerovnika (jer bi tada za plan restrukturiranja glasovalo 29 vjerovnika, a protiv plana restrukturiranja pet vjerovnika), ali ni onda ne bi bila postignuta većina koja se odnosi na zbroj tražbina jer niti tada zbroj tražbina koji su glasovali za plan restrukturiranja (ukupan zbroj tražbina svih vjerovnika koji su glasovali za plan iznosi 539.777,81 EUR) ne bi dvostruko prelazio zbroj tražbina koji su glasovali protiv plana restrukturiranja (ukupan zbroj tražbina svih vjerovnika koji su glasovali protiv iznosi 1.414.862,35 EUR). Čak i u slučaju da su vjerovnici bili svrstani u dvije skupine, skupinu A s 32 vjerovnika i skupinu B, u kojoj bi se nalazila dva vjerovnika (banke koje su sada razvrstane u skupine B i C sukladno prijedlogu dužnika iz plana restrukturiranja s obzirom na to da im dužnik nije dao jednaku

ponudu namirenja tražbina) ne bi bila postignuta većina jer tada u toj drugoj skupini u kojoj bi bila dva vjerovnika ne bi bila postignuta ni brojčana većina (jer je jedan vjerovnik bio za plan restrukturiranja, a drugi je bio protiv plana restrukturiranja), a ni većina koja se odnosi na zbroj tražbina (jer je protiv plana restrukturiranja glasovao vjerovnik čija tražbina iznosi 939.647,18 EUR, a za prihvaćanje plana restrukturiranja je glasovao vjerovnik čija tražbina iznosi 10.427,76 EUR). Prema tome, neosnovano dužnik smatra da je razvrstavanje vjerovnika u skupine (kako je to sam dužnik naveo u planu restrukturiranja), suprotno svrsi instituta skupine vjerovnika te da je navedeno razvrstavanje dovelo do neravnoteže među vjerovnicima.

8. Prvostupanjski sud je pravilno primijenio odredbu članka 59. SZ-a pa tako i odredbu stavka 2. članka 59. koja je izmijenjena ugradnjom odredbi Direktive (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu duga i zabranama te o mjerama za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga i o izmjeni Direktive (EU) 2017/1132 (Direktiva o restrukturiranju i nesolventnosti), (Službeni list Europske unije, L 172, dalje: Direktiva). Prema navedenoj odredbi smatra se da su vjerovnici prihvatili plan restrukturiranja ako je u svakoj skupini većina vjerovnika glasovala za plan te zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za plan dvostruko prelazi zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv plana. Dakle, za glasovanje u skupinama dovoljna i obična većina vjerovnika, pri čemu je bitno da ukupan zbroj tražbina vjerovnika (po svim skupinama) dvostruko prelazi zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv plana.

9. Navedenu odredbu potrebno je tumačiti u skladu s odredbama Direktive čiji sastavni dio je i preambula, koja sadrži pravnu osnovu akta, pripremne akte, primijenjeni postupak donošenja kao i uvodne izjave u kojima se navode razlozi za ono što se nalazi u normativnom dijelu (tj. člancima) nekog akta, pa prilikom tumačenja namjere donositelja Direktive ili Uredbe svakako treba imati u vidu i ono što je donositelj namjeravao regulirati tim propisom. Prilikom tumačenja svake pojedine odredbe svakako treba imati u vidu i namjeru donositelja Direktive. Ova Direktiva u uvodnim odredbama (posebno u točkama 47., 53. i 54.) ukazuje na to da bi se pitanje potrebne većine trebalo utvrditi nacionalnim pravom kako bi se osiguralo da manjina zahvaćenih strana u svakoj kategoriji ne može spriječiti donošenje plana restrukturiranja koji ne smanjuje nepravedno njihova prava i interese. Direktiva navodi i da bi bez pravila većine koje obvezuje nesuglasne osigurane vjerovnike, rano restrukturiranje u brojnim slučajevima ne bi bilo moguće, primjerice kada je potrebno financijsko restrukturiranje, a poduzeće je inače održivo. Prema uvodnom dijelu Direktive, da bi se osiguralo da strane imaju pravo glasa u vezi s donošenjem planova restrukturiranja proporcionalno udjelima koje imaju u poduzeću, potrebna većina trebala bi se temeljiti na iznosu tražbina vjerovnika ili interesima nositelja udjela u svakoj danoj kategoriji. U skladu s tim, države članice trebale bi osim toga moći zahtijevati da se u svakoj kategoriji dosegne većina u broju zahvaćenih strana, a trebale bi moći utvrditi i pravila u odnosu na zahvaćene strane s pravom glasa, koje to pravo pravilno ne iskorištavaju ili koje nemaju zastupnika, kao što su pravila kojima se tim zahvaćenim stranama omogućuje da ih se uzme u obzir za prag sudjelovanja ili pri izračunu većine.

10. Člankom 9. stavkom 6. te člankom 11. teksta Direktive propisana je obveza država članica da u svoje zakonodavstvo ugrade spomenuta pravila. U konkretnom slučaju, zakonodavstvo Republike Hrvatske ta je pravila ugradilo na više razina – na način da se smatra da je svaki vjerovnik koji nije glasovao protiv plana u stvari glasovao za plan restrukturiranja te na način da je za prihvatanje plana dovoljna većina glasova u svakoj skupini vjerovnika, te da se smatra da je plan prihvaćen ako zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za plan dvostruko premašuje zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv plana. Na taj je način postignuta zaštita većine vjerovnika, na koju ukazuju odredbe točaka 47., 53. i 54. preambule Direktive Europskog parlamenta i vijeća (navedeno shvaćanje je ovaj sud izrazio u rješenju poslovnog broja PŽ-1328/2024 od 27. ožujka 2024.).

11. Budući da se zaštita vjerovnika u smislu Direktive ne ostvaruje samo uzimajući u obzir brojčanu većinu vjerovnika, već i uzimajući u obzir zbroj tražbina vjerovnika, neosnovano dužnik smatra da je sud ignorirao volju većine vjerovnika te da je odredbu članka 59. SZ-a primijenio formalistički i mehanički bez uzimanja u obzir svrhe predstečajnog postupaka. Upravo suprotno, sud je odredbu članka 59. SZ-a primijenio u skladu s Direktivom jer gledajući većinu kroz zbroj tražbina vjerovnika očito je da po tom kriteriju nije postignuta potrebna većina.

12. Slijedom navedenog, pravilno je prvostupanjski sud na temelju članka 61.a stavka 1. i članka 64. stavka 1. SZ-a uskratio potvrdu plana restrukturiranja te obustavio predstečajni postupak nad dužnikom.

13. Zbog toga je primjenom članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s člankom 10. SZ-a odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 27. svibnja 2026.

Predsjednica vijeća
Kamelija Parać

Broj zapisa: **9-30888-a0349**

Kontrolni broj: **03704-cf0d3-400f9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.